

der allerede nu ydes de færøske Præster i Henhold til Bevilling paa Finansloven.

Medens efter den nugældende Lønningslov Embederne efterhaanden skulde indordnes i Klasser, saaledes at der blev omtrent lige mange Embeder i hver Klasse, foreslaas det nu, at der i første Klasse skal sættes 200, i anden Klasse 400 og Resten, omkring ved 500, i tredje Klasse. Men til Forskel fra, hvad der bestemtes i Lønningsloven af 1913, at Embederne kun skulde gaa ind under den nye Lønningsordning, efterhaanden som de blev ledige, foreslaas det nu, at samtlige Embeder straks indordnes under den nye Lønningsordning i de paagældende Klasser. Dette gælder i hvert Fald alle de Embeder, som allerede er gaaet ind under Lønningsordningen af 1913. Med Hensyn til de Embeder derimod, som endnu er under den ældste Lønningsordning, har man ment at maatte give frit Valg imellem, hvorvidt man ønskede at gaa ind under den nye Ordning, eller man vilde blive under den gamle. Jeg antager, at der kun kan være Tale om ca. 50 ældre Præster, der maaske vil foretrække at blive under den gamle Lønningsordning, og det faar de altsaa Lov til; det er mere praktisk end at tilsige dem et personligt Tillæg til Udjævning af Lønningsforskellen, idet Beregningen af dette personlige Tillæg kunde volde en Del Vanskeligheder. Menighedsraadene faar Ret til at udtale sig om samtlige Ansøgere til et Embede; men der fordres for at kunne blive lønnet i anden Klasse 8 Aars Eksamensalder, for at kunne blive lønnet i første Lønningsklasse 16 Aars Eksamensalder. Hvis derfor et Menighedsraad skulde indstille en Ansøger, som ikke har den fornødne Eksamensalder, vil han kun faa den Lønning, som svarer til det højeste Trin, han kunde komme paa i Henhold til sin Eksamensalder, og han rykker først op paa den Lønning, der svarer til Embedsklassen, naar han har naaet Eksamensalderen dertil. Det er en langt bedre Ordning end den nugældende, hvorefter et Embede, saafremt man til det indstiller en Ansøger, der ikke har den fornødne Eksamensalder, rykkes ned i den Klasse, som han har Eksamensalder til, og da bliver staaende i denne Klasse, saa længe vedkommende er Indehaver deraf, medens samtidig et andet Embede fra den lavere Klasse rykkes op i den højere Klasse. Denne Ordning har voldt store Vanskeligheder og er overordentlig uheldig; det vil derfor være langt heldigere at gaa over til det her foreslaaede. Det kan imidlertid tænkes,

at der mellem en Præst og hans Menighed er saa stærke Baand, at han meget nødig vil flytte og Menigheden meget nødig vil af med ham. Det vilde da være uheldigt, om han skulde være nødt til at flytte af økonomiske Hensyn, fordi hans Embede staar i en lavere Lønningsklasse, end han har Eksamensalder til. Derfor er der aabnet Mulighed for, at en saadan Præst, der har været over 10 Aar i sit Embede, medens han har Eksamensalder til et højere Embede, skal kunne blive, hvor han er, idet hans Embede skal kunne rykkes op i den højere Klasse, saafremt Menighedsraadet enstemmigt indstiller dette til et Menighedsmøde og dette med $\frac{3}{4}$ af Stemmerne slutter sig dertil, ganske vist paa Betingelse af, at vedkommende Menighed selv udreder Omkostningerne ved, at Embedet rykkes op i den højere Klasse. Det tør vistnok siges, at der her er alle mulige Kauteler, saa at man kan være sikker paa, at det kun bliver af virkelig afgørende aandelige Grunde, at noget saadant sker.

Reglerne i § 18 med Hensyn til, hvorledes der opnaas Tjenestealder gennem fri kirkelig Virksomhed eller Virksomhed i Skolens Tjeneste, er i alt væsentligt de samme som de nugældende. Kun foreslaas der, at man skal kunne opnaa indtil 9 Aars Tjenestealder, medens der efter den nugældende Ordning kun kan opnaas 8 Aar.

Foruden Lønningerne faar Præsterne tillige Tjenestebolig eller Godtgørelse derfor, men saaledes, at der for Præsternes Vedkommende sker Fradrag i Begyndelseslønnen paa $\frac{1}{8}$ af denne. Dette Fradrag opføres saa paa en særlig Konto, og af denne afholdes Udgifterne til Vedligeholdelse af Stuehuset i Præstegaarden, og samtidig fritages Præsterne for alle Vedligeholdelsespligter. Nu er det saaledes, at for Præster i første Lønningsklasse kan der kræves 300 Kr. aarlig til Vedligeholdelse af Boligen, for Præster i anden Lønningsklasse 200 Kr. og for Præster i tredje Lønningsklasse 100 Kr. aarlig. Nu fritages de altsaa ligesom andre Tjenestemænd for al Vedligeholdelsespligt, men det betyder naturligvis, at der fra det offentlige Side maa føres en ganske anderledes Kontrol med Bygningerne end nu, og derfor vil det blive absolut nødvendigt, at der til Ministeriets Raadighed stilles nogle Bygningskonsulenter. Jeg har i sin Tid fremsat Forslag om saadanne og faaet det vedtaget i dette høje Ting, medens det strandede i Landstinget, men